

Forpligtelse i nogen som helst anden Henseende. Han er uafhængig af Kapitalen, idet hans Erhverv ikke er afhængig af Konjunktursvingninger. Naar Jorden falder i Pris, fordi Produkterne falder i Pris, gaar hans Afgifter nedad, og naar Jorden stiger i Pris, fordi Produkterne stiger i Pris, er han i Stand til at svare den forøgede Afgift, som bliver Følgen deraf. Derfor er han i enhver Henseende saa uafhængig og frit stillet, som nogen Samfundsborger kan være. Men det er rigtigt, at han kan ikke indkassere en Konjunkturfordel ved at sælge Ejendommen, saaledes som den kan, der har faaet den paa de andre Vilkaar, som man her ønsker de paagældende skal kunne vælge. Det er netop det, der er det utiltalende ved den anden Ordning, at den, som har faaet en Ejendom mod Laan af Staten, kan senere afhænde den, hvis Konjunkturerne er gaaet opad, og stikke nogle Tusinde Kroner i sin egen private Lomme; saa er alt, hvad Samfundet har foretaget sig, udslettet. Hvis Konjunkturerne derimod gaar nedad, da gaar han fallit. For ingen af Delene er den udsat, der har Jorden ifølge Loven af 4. Oktober 1919.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det er meget karakteristisk og ganske fornøjeligt at høre det ærede Medlem Hr. Zahle gentagende komplimentere forskellige Medlemmer af Partiet Venstre og erklære sig fuldstændig enig med dem i denne Sag. Jeg vil for øvrigt gerne sige til det ærede Medlem Hr. Zahle, at naar han siger, at ingen sidder mere frit og selvstændigt end de, der har Jord efter Loven af 4. Oktober 1919, beror dette paa en fuldstændig Misforstaaelse. Disse Mennesker er Statsfæstere, de kan aldrig blive andet, og hvis det ærede Medlem vil raadspørge sig hos det Parti, det ærede Medlem har samarbejdet med i saa mange Aar, vil han gennem det Lovforslag, Socialdemokratiet har lagt paa Tingets Bord, faa tydeligt og klart at vide, at det er Statsfæste og intet andet, der dér er Tale om. Jeg skulde mene, at en hvilken som helst anden Besiddelsesform, naar det er ren Ejendomsform, maa være betydeligt mere selvstændig end dette Statsfæste. Saa sagde det ærede Medlem, at efter Loven af 22. Juni 1917 gav man en Gave til den enkelte Mand, men derimod efter Loven af 4. Oktober 1919 gav man ingen Gave. Jeg vil bede det ærede Medlem om at tænke lidt nærmere over, hvilke Virkninger Loven af 4. Oktober 1919 har

haft fra den Dag, den blev Lov, og indtil nu; saa tror jeg, det ærede Medlem vil komme til at erkende, at det danske Samfund har givet de Mennesker, der har faaet Jord efter denne Lov, en ganske betydelig Gave, hvorimod jeg tør paastaa, at intet Menneske, som har faaet Jord i de senere Aar efter Statshusmandslovene, har faaet nogen som helst Gave, naar vi bortser fra den Gave, som i det sidste Aar er givet til Bygningers Opførelse. Saa Forholdet er ganske modsat, hvad det ærede Medlem mener.

Landbrugsministeren (Madsen-Mydal): Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Zahle, at hans Betragtning er præget af en stærk Teoretisering, naar han tror, at Konjunkturer og Konjunktursvingninger kun findes med Hensyn til Jorden. I Virkeligheden er der mindst Konjunktursvingninger, hvad Jorden angaar. Vi har set, i hvor langt højere Grad Konjunktursvingninger gør sig gældende med Hensyn til Værdien af Bygninger, Besættninger og Inventar. Med Hensyn til disse Ting er Konjunktursvingningerne flere Gange saa store som med Hensyn til Jorden, og hvis det ærede Medlem vil have de vedkommende til at sidde ganske uberørt af Konjunktursvingninger — jeg er nu ikke saa sikker paa, at det er det, Folk tilstræber, og at det er det heldigste for deres Energi og Foretagelse —, maa han først og fremmest tage fat paa at borteliminere Konjunktursvingninger med Hensyn til Bygningers Opførelse og Besættings og Inventars Anskaffelse; for det er dér, der kommer de mægtige Tab, idet Nedskrivning af Omkostningerne til Halvdelen eller Trediedelen kan ventes at blive nødvendig, medens Svingningerne ikke er nær saa store for Jordens Vedkommende. Endelig vil jeg spørge det ærede Medlem, hvis han virkelig er fast overbevist om, at de Brugere, som har Jord i Henhold til Lov af 4. Oktober 1919, sidder saa frit og selvstændigt, som nogen Mand kan sidde, hvorfor i al Verden vil det ærede Medlem saa ikke overlade til Folk selv at vælge denne frie og selvstændige Stilling? Hvorfor skal der en Lov til, der bestemmer, at de skal gaa ind i denne frie Stilling?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Overfor den højtærede Landbrugsminister maa jeg fastholde, at naar man har givet saa store Gaver til